

Stormen

Mattheüs 14:22–33

De discipelen van de Heere Jezus waren in grote nood. Met uiterste krachtsinspanning hadden ze hun kleine scheepje nog drijvend kunnen houden. Elk moment konden ze zinken.

Ook ons blijven de stormen niet bespaard. Ook al zijn we geneigd dat juist wel te verwachten. Vaak denken we dat de Heere voor hen die hun leven aan Hem hebben toevertrouwd, alle moeilijkheden uit de weg moet ruimen. Toch is ons dat niet beloofd!

Hij laat de Zijnen echter niet alleen in de storm. Hij bevond Zich op de berg en bad voor hen. Hij wist hoe ze zich aftobden. Hij zag dat de wind tegen was. En toen de nood het hoogst was en er geen menselijke hulpbronnen meer waren, kwam Hij bij hen.

Voor Zijn hulp bestaat geen enkele hindernis. Hij wandelde rustig over die woelige wateren en boven het geweld van de elementen uit horen we Hem zeggen: “Weest welgemoed, Ik ben het, vreest niet!” (vers 27). Hij gebod en de wind ging liggen.

Ook in de misschien nog komende moeilijkheden mogen we ons aan Hem toevertrouwen en diezelfde ervaring opdoen. En als Hij de storm niet gebiedt te gaan liggen, zal Hij ons in de storm staande houden, zodat wij toch behouden in de hemel aankomen.